

איהו ר' זא (שם כד א) ותכהן עיניו מראות, באליין מראות דאחזיאו ליה במעי אמיה פמה נהוריין, כמה דחמא יחזקאל במרכבה, לכל ינוקא אחזיאן ליה כפום הרגיה, אחזיאן ליה מאמר דאייה נשמתיה, דאי ישפטל באורייתא ובפקודין, דינהייר ההוא אתר דאתנטילת נשמתיה, בכמה נשמתין.

ואיך נחתין בגיניה כמה מרקבות, ואולפין ליה כל אוריתא, ואי אשפטל ביה אדכבר ליה כל מה מהו אולפין ליה במעי אמיה, לבטרא אחזיאן ליה גיהנם, אם עבר על פקודי אורייתא מהו עונשא דיליה, כמה דאחזיאו ליה אגריה, לבטרא דגפיק ממיעי אמיה סתיים (דף קל"ז ע"א) עינוי מכל אינז' נהוריין, כמה דאתפר ותכהן עיניו מראות, ואליין תה"ו ובה"ו, הדרא הוא דכתיב והארץ חיתה תהו ובהו וחשך וכור, וקה כי איהו מאן דלא אשפטל באורייתא, עינוי סתיים מעולםא דאתי, בטרא דASHPTAL דההוא עלםא, מיד ויאמר אלהים יחי אור ויהי אור, דנחרין ליה בנהורא באורייתא, מיד ויאמר אלהים יחי אור ויהי אור, מיד יקוו הרים מפתח השמים דההוא עלםא, מיד האזיל לההוא עלםא, מיד יקוו הרים מפתח השמים אל מקום אחד, אתקבנשת נשמתא לאתר חד, הדרא הוא דכתיב (קהלת יב ו) וחרום פשוב אל האלהים אשר נתנה, וגופא אשפтар יבשה, הדרא הוא דכתיב ותראה היבשה, לבטרא דאתבנשת נשמתיה, קידוש בריך הוא יימא לשכינתא, תצא הארץ נפש חייה למינה, מאן מיה אלין חיות הקדש, ונחרין ליה, דנחתין ליה לקבלא ליה, הדרא הוא דכתיב (תהלים צא י) על פפיהם ישאונך וכור.

יעוד תצא הארץ נפש חייה לקבלא ליה, למינה דא בת זוגיה דאתיהabit ליה בההוא עלםא, בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה, כמה חילין ומשרין ליקרייה, ולבטרא אפיק ליה אילניין ועשבין בגנטא דעדן, הדרא הוא דכתיב ויאמר אלהים פדשא הארץ וכור, כל מה דאתברי בשית ימי בראשית בלהו מזומן ליה בההוא עלםא, בגין עדן עלאה ותפאה. דבר אחר זה ספר תולדות אדם, דא ספר דחנוך נער, דעתיה אתקמר (בראשית ה כב) ויתהלך חנוך את האלהים ויאנגי כי ללח אותו אלהים, ואמאי קראי ליה תולדות אדם, אלא הכא ר' זא דגלגולא, תולדות אדם אתקרי, דמניה נפק, ואיהו הוה תולדת דיליה, ואמאי אתקרי נער, אלא הכא ר' זא (איוב לא כה) ישוב לימי עולםיו, כמה דהוה בקדמיה לעילא, ולבטרא נחית בההוא דאתפר ביה (בראשית יז ב) והוא נער את בני בלחה ואת בני זלפה נשיאבו, ויבא יוסף את דבתם רעה, מי דבתם רעה אלא דהו מגזעא (דף קל"ז ע"ב) דאלין דאמרו (תהלים ח) מה אנו שבי תזכרנו ובן